

SHIBA

Oprindelsesland: Japan

- Anvendelse:** Jagthund til fugle og mindre vildt. Selskabshund.
- Klassifikation:** FCI Gruppe 5 (Spidshunde og racer af oprindelig type),
Sektion 5 (Asiatiske spidshunde og beslægtede racer).
Uden brugsprøve.
- Historie:** Shiba'en har eksisteret som race i Japan siden tidernes morgen. Ordet "Shiba" hentyder oprindelig til noget småt, en "lille hund". Shiba'en havde sit hjemland i det bjergrige område ud mod Det japanske Hav og blev brugt som jagthund for småvildt og fugle. Der var små forskelle i racen, alt efter hvilket område den blev opdrættet i. Da racer som Engelsk Setter og Pointer blev importeret fra England i perioden 1868-1912, blev jagt en sport i Japan, og det blev almindeligt at krydse Shiba'er med disse engelske racer. En ren-racet Shiba blev efterhånden sjælden, således at ren-avlede Shiba'er i disse områder omkring 1912-1926 kun fandtes yderst sparsomt. Fra omkring 1928 påtog jægere og andre veluddannede folk sig arbejdet med at bevare den rene Shiba-race, og et seriøst bevaringsarbejde begyndte, således at racens standard blev skabt i 1934. I 1937 blev Shiba'en udnævnt til "natur-monument", hvorefter racen blev opdrættet og forbedret til den storartede race, vi kender i dag.
- Helhedsindtryk:** En lille hund, helt harmonisk, med gode benstammer og veludviklede muskler. Den har en stærk konstitution. Bevægelsen er hurtig, fri og smuk.
- Proportioner:** Forholdet mellem skulderhøjde og kropslængde er som 10 til 11.
- Temperament:** Af temperament er den hengiven. Den har skarpe sanser og er særdeles årvågen.
- Hoved:**
- Skalle : Panden er bred.
 - Stop : Veldefineret, med en let midterfure.
 - Næse : Sort farve er ønskeligt. Næseryggen er lige.
 - Næseparti : Moderat kraftigt, aftagende udefter.
 - Læber : Stramme.
 - Kæber, bid : Stærke tænder med saksebid.
 - Kinder : Veludviklede.
- Øjne:** Relativt små, trekantede og mørkebrune. Den yderste øjenkrog vender opefter.
- Ører:** Relativt små, trekantede, hældende let fremover og stift opretstående.
- Hals:** Tyk og stærk, helt i harmoni med hoved og krop.
- Krop:**
- Ryg : Lige og stærk.
 - Lænd : Bred og muskuløs.
 - Bryst : Dybt, med moderat hvælvede ribben.
 - Underlinie : Bugen er godt optrukken.

- Hale:** Højt ansat og tyk. Den bæres stramt oprullet eller i en seglformet bue. Halespidsen kan næsten nå haseleddet, når den holdes nedefter.
- Lemmer:**
- Forpart:** Set forfra er forbenene lige.
- Skuldre : Skulderbladet er moderat skråliggende.
- Albuer : Sluttes tæt til kroppen.
- Bagpart:**
- Overlår : Lange.
- Underlår : Korte, men veludviklede.
- Mellemfod : Tyk og robust.
- Poter:** Tærerne er tæt sluttede og godt hvælvede. Trædepuderne hårde og elastiske. Kløerne hårde og ønskes mørkfarvede.
- Bevægelse:** Let, frisk og energisk.
- Pels:**
- Hårlag : Yderpelsen er grov og lige, underulden blød og tæt. Pelsen på halen er en smule længere og udstående.
- Farve : Rød, black and tan, sesam, sort sesam, rød sesam. "Sesam" defineres således:
Sesam :Ligelig blanding af hvide og sorte hår.
Sort sesam : Flere sorte end hvide pelshår.
Rød sesam : Pelsens grundfarve er rød, opblandet med sorte pelshår.
Alle de nævnte farver skal have "Urajiro" – dvs hvidlig pels på næsepartiets sider og på kinderne, på undersiden af kæbe og hals, på bryst og bug og på benenes indersider.
- Størrelse:** Skulderhøjde for hanner : 40 cm, tæver : 37 cm. Der er en tolerance på +/- 1.5 cm.
- Fejl:** Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang.
- Feminine hanner, maskuline tæver.
 - Overbid eller underbid.
 - Mangel på flere tænder.
 - Skyhed.
- Diskvalificerende fejl:**
- Ørerne ikke opretstående.
 - Hængende eller kort hale.
- Bemærk:** Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl

Standarden udgivet af FCI 16 JUNI 1999

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité

DECEMBER 1999